

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

1 maart 2006

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Filip Dewinter, Johan Deckmyn, Wim Van Dijck, Werner Marginet en
mevrouw Katleen Martens –**

betreffende de oprichting van een Vlaams Sportinfrastructuurfonds

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heer Kris Van Dijck**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet,
mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Jurgen Verstrepen;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, Steven Vanackere,
Johan Verstreken;

de heer Jean-Marie Dedecker, mevrouw Margriet Hermans,
de heer Herman Schueremans;

de heren Bart Caron, Chokri Mahassine, Dany
Vandenbossche.

Plaatsvervangers:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts, Freddy
Van Gaever, Rob Verreycken, Frans Wymeersch;

de dames Vera Jans, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, de heer
Johan Sauwens;

mevrouw Patricia Ceysens, de heren Marnic De Meulemeester,
Sven Gatz;

mevrouw Michèle Hostekint, de heren Jan Roegiers, André
Van Nieuwkerke.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Kris Van Dijck.

Zie:

453 (2004-2005)

- Nr. 1: Voorstel van resolutie
- Nr. 2: Verslag over de hoorzitting

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde op 19 oktober 2005, en op 18 januari en 9 februari 2006 het voorstel van resolutie betreffende de oprichting van een Vlaams Sportinfrastructuurfonds.

Op 19 oktober 2005 werd het voorstel van resolutie toegelicht door de indieners.

Op 18 januari 2006 werd over het voorstel van resolutie een hoorzitting georganiseerd (*Parl. St. VI. Parl. 2004-05, nr. 453/2*).

Op 9 februari 2006 werd het voorstel van resolutie besproken en gestemd.

I. Toelichting van het voorstel van resolutie door de heer Johan Deckmyn, indiener

De heer Johan Deckmyn meent dat iedereen de jongste jaren heeft kunnen vaststellen dat er in de Belgische voetbalcompetitie een onevenwicht is ontstaan tussen de Vlaamse en de Waalse clubs. Heel wat Waalse clubs hebben meer financiële ruimte om hun sportbeleid uit te voeren, en dit dankzij de investeringen van de Waalse overheid in hun infrastructuur.

Omdat de Vlaamse voetbalclubs grote sommen geld moesten investeren in de bouw, renovatie of herstelling van hun voetbalstadions, bleef er steeds minder geld over om een sportbeleid uit te bouwen dat vergelijkbaar is met dat van de Waalse clubs. De infrastructuurkosten voor een voetbalclub wegen vaak zeer zwaar op het budget. Die kosten lopen al snel op tot 15 tot 20 percent van het totale budget of zelfs meer.

De voorbeelden van overheidssteun aan Waalse voetbalclubs zijn volgens de spreker legio. Zo werd het nieuwe voetbalstadion van RAEC Bergen voor 60 percent betaald door het Waalse Gewest. De overige 40 percent werd gefinancierd door de gemeente Bergen.

Bij RAA La Louvière speelde zich volgens de heer Deckmyn eenzelfde scenario af. Daar ging het niet om een gloednieuw stadion maar om aanpassingen aan het oude. Ook hier draagt het Waalse Gewest 60 percent bij in de kosten, en wordt de overige 40 percent geïnvesteerd door de stad. Voor de renovatie van Le Cannonier, het stadion van Moeskroen, kwam het Waalse Gewest eveneens met een fikse som over de

brug. Daarvoor zette de Waalse overheid 3.376.872 euro opzij.

De voetbalclubs Charleroi en Standard Luik profiteerden volgens de heer Deckmyn dan weer vooral van het Europees Kampioenschap voor landenteams dat in 2000 in België en Nederland werd georganiseerd, om hun stadion op kosten van de overheid te laten ombouwen. Dit is trouwens een van de zeldzame voorbeelden waar ook de Vlaamse overheid tussenbeide is gekomen om het geselecteerde stadion van Club Brugge te vernieuwen via de GIMV.

Hieruit blijkt volgens de spreker dat de vijf Waalse eersteklassevoetbalclubs de afgelopen zes jaar minstens 31 miljoen euro hebben losgepeuterd van het Waalse Gewest.

Die investeringen door de Waalse overheid gebeuren via Infrasports dat een departement is van de Waalse administratie. Het beheert de ingediende dossiers voor de modernisering of realisatie van sportinfrastructuur in opdracht van het Waalse Gewest en de Waalse stedelijke overheden. Infrasports zou hierbij jaarlijks over een budget van 25 miljoen euro beschikken. Een dergelijk bedrag komt ongeveer overeen met 3 percent van het jaarbudget van het Waalse Gewest.

Niet enkel clubs uit eerste klasse profiteren van die middelen. Ook Waalse voetbalclubs uit lagere afdelingen konden volgens de heer Deckmyn tussen 1999 en 2004 rekenen op zo'n slordige 24 miljoen euro steun.

Het is voor de spreker overduidelijk dat het renoveren of bouwen van sportinfrastructuur niet enkel voor voetbalclubs een zware last is. Ook andere sportclubs en federaties hebben hier onder te lijden, maar door het belang dat de voetbalsport nog steeds heeft voor de bevolking, springen de voetbalclubs uiteraard het meest in het oog. Veel heeft natuurlijk ook te maken met de halsstarrige weigering van de Koninklijke Belgische Voetbalbond om zich in een Vlaamse en Waalse sectie te splitsen, conform de federale logica en de wetgeving ter zake. Daardoor is het voor de Vlaamse Regering voorlopig onmogelijk om te subsidiëren. Het is voor de heer Deckmyn essentieel dat de Koninklijke Belgische Voetbalbond zo snel mogelijk wordt gesplitst.

De heer Deckmyn stelt vast dat de moderne sportstadions en sporthallen bijna allemaal multifunctioneel zijn. Dergelijke stadions en hallen worden voor tal van sporten gebruikt, en zijn ook perfect geschikt

voor andere dan sportevenementen, zoals grote concerten. Dus ook de cultuursector zou perfect van deze infrastructuur gebruik kunnen maken, waardoor ze een algemeen belang dient. Dat is trouwens een voorwaarde van de Europese Commissie voor overheids-subsidies voor sportinfrastructuur aan profclubs.

De oprichting van een sportinfrastructuurfonds in Vlaanderen, naar het voorbeeld van Infrasports, zou volgens de heer Deckmyn dus geen overbodige luxe zijn. Een extra voordeel is dat er een specifieke dienst verantwoordelijk wordt voor de behandeling en het beheer van de aanvraagdossiers voor subsidies voor sportinfrastructuur. Een dergelijke dienst zou gemakkelijk zorgen voor meer transparantie en vooral voor een meer uniforme procedure bij de toekenning van subsidies.

Spreker vraagt dan ook dat de Vlaamse Regering werk zou maken van de oprichting van een Vlaams Sportinfrastructuurfonds, waarin de bestaande jaarlijkse budgetten voor sportinfrastructuur aan sportclubs worden geïntegreerd.

De middelen voor sportinfrastructuur moeten uit het Gemeentefonds worden gelicht om de transparantie te verhogen en te komen tot een uniforme procedure voor de toekenning van subsidies voor sportinfrastructuur.

Daarnaast moet er werk worden gemaakt van de oprichting van een specifieke dienst bij de Vlaamse overheid die als taak heeft ingediende dossiers voor de modernisering of de realisatie van sportinfrastructuur te beheren, de Vlaamse overheid gemotiveerd advies te geven over de te subsidiëren sportinfrastructuur, en het Vlaamse Sportinfrastructuurfonds te beheren.

Er moeten volgens de spreker ook dwingende maatregelen worden genomen om te komen tot de splitsing van de nog resterende unitaire sportfederaties, zodat alle sportfederaties conform de federale logica werken.

II. Bespreking

De heren *Johan Deckmyn* en *Werner Marginet* betreuren dat erg weinig commissieleden aanwezig zijn voor de bespreking van het voorstel van resolutie. Dat staat in schril contrast met de belangstelling van de sprekers tijdens de hoorzitting van 18 januari 2006.

Tijdens de hoorzitting meende de heer *Johan Deckmyn* een grote belangstelling vanuit het sportveld te ervaren voor het oprichten van een sportinfrastructuurfonds. Hij steunt trouwens de stelling van de Vlaamse Sportfederatie die opmerkte dat ook de piste van een Vlaams waarborgfonds eens zou moeten worden onderzocht.

Spreker verwijst ook naar de opmerking van de Vlaamse Sportraad dat de nood aan renovatie en nieuwbouw sneller zal stijgen dan het aanbod, en dit vooral op lokaal vlak. Dit pleit op zich natuurlijk reeds voor de oprichting van een Vlaams Infrastructuurfonds.

De heer Wouters sprak vooral vanuit de praktijkervaring, en wees net als de spreker bij zijn toelichting, naar de competitievervalsing tussen Vlaanderen en Wallonië indien tussen beide gemeenschappen een verschillende subsidiëringpolitiek voor de sportinfrastructuur wordt gehanteerd. Hij verklaarde zich in dit verband zeker geen tegenstander van een splitsing van de Belgische Voetbalbond.

Naast de vraag voor de oprichting van een Vlaams Sportinfrastructuurfonds onderschrijft de heer Deckmyn natuurlijk ook de vraag tot splitsing van de Belgische Voetbalbond. Hij roept de commissieleden op om zijn voorstel van resolutie te willen steunen. Er is immers dringend nood aan een gecoördineerd plan betreffende de investeringen in de sportinfrastructuur.

De heer *Carl Decaluwe* heeft het moeilijk met voorliggend voorstel van resolutie. Hij is niet fundamenteel gekant tegen de oprichting van een Vlaams Infrastructuurfonds, maar is niet akkoord om de middelen voor sportinfrastructuur uit het Gemeentefonds te lichten, zoals in punt twee wordt gevraagd. Ook het nemen van dwingende maatregelen om te komen tot de splitsing van de nog resterende unitaire sportfederaties, kan zijn goedkeuring niet wegdragen. Spreker meent dat dit proces eerder via een dialoog met de betrokken sportfederaties moet worden bevorderd.

De heer *André Van Nieuwerkerke* erkent de problemen die zich inzake sportinfrastructuur stellen. Het voorstel van resolutie, dat zich hoofdzakelijk toespitst op de voetbalinfrastructuur, is echter te eng opgevat om hieraan het hoofd te bieden. Spreker meent dat deze discussie best op twee verschillende niveaus wordt gevoerd. Enerzijds is er de problematiek van de topsportinfrastructuur, en anderzijds is er de pro-

blematiek van de brede sportinfrastructuur. In deze discussies moeten ook de jeugdopleiding en de voorbereiding van getalenteerde sporters tot topsporters worden betrokken. Een en ander moet gestuurd worden door een breed debat dat in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media nog moet worden gevoerd, en dat veel ruimer is dan het momenteel voorliggende voorstel van resolutie.

Mevrouw *Margriet Hermans* sluit zich aan bij de heren Decaluwe en Van Nieuwkerke. Zij kan haar goedkeuring niet hechten aan het voorstel van resolutie dat volgens haar veel te eng is opgevat.

De heer *Johan Deckmyn* merkt op dat de hoorzitting heeft uitgewezen dat er nood is aan gecoördineerde investeringen in de sportinfrastructuur. Het is de verdienste van het Vlaams Belang dat deze problematiek eindelijk op de politieke agenda werd geplaatst. Hij is geen tegenstander van een brede benadering van de problematiek van de sportinfrastructuur, en nodigt de commissieleden uit om hun concrete ideeën via amendementen in het voorliggende voorstel van resolutie in te schrijven.

III. Stemming en eindstemming

Het voorstel van resolutie betreffende de oprichting van een Vlaams Sportinfrastructuurfonds wordt verworpen met 7 stemmen tegen 5.

De verslaggever,

De voorzitter,

Kris VAN DIJCK

Dany VANDENBOSSCHE
